

CARTAS DE LOS LECTORES

Llei electoral

La ponència parlamentària per a la llei electoral de Catalunya s'ha dissolt sense resultats. No és cert que, com han declarat, el problema principal hagi estat el repartiment dels escons en el territori. Des del primer moment, quan la comissió d'experts va començar a treballar, fa quasi tres anys, fins ara, el principal obstacle ha estat la substitució de les llistes tancades i bloquejades per alguna forma de vot que permetés que els electors triessin no només un partit sinó també alguns candidats individuals. Els partits polítics estan tancats en ells mateixos i als que controlen l'organització els fa pànic que els ciutadans puguin intervenir en la selecció dels seus representants.

S'ha perdut una oportunitat no només de millorar la qualitat democràtica del sistema polític de Catalunya. També s'ha demostrat que el Parlament és incapaç d'autogovernar-se, és a dir, de fer la llei que reguli la seva pròpia elecció. Si no poden governar-se ells mateixos, perquè demanen més poders d'autogovern?

JOSEP M. COLOMER

President de la comissió d'experts per a la llei electoral de Catalunya

Adéu, PSC

La penosa actitud del conseller Ernest Maragall m'ha fet l'efecte de ser l'adéu definitiu a les sigles PSC. D'ara endavant deixem-nos d'eufemismes, i anomenem el partit pel seu nom: PSOE de Catalunya.

MÀRIUS FERRER I GASOL

Berga

Maragall, com Galileu?

La rectificació pública que s'ha vist obligat a fer el conseller Ernest Maragall després de la visita feta al secretari general del PSC i president de la Generalitat, José Montilla, amb el rerefons de les declaracions de la setmana passada i l'article a *La Vanguardia* del passat diumenge, m'ha fet recordar la rectificació de les seves teories heliocèntriques que Galileu es va veure obligat a fer després de passar pel tribunal de la Inquisició.

De tots és conegut el monolitis-

me i la rigidesa disciplinària del PSC-PSOE, sota la directiva de l'equip del Baix Llobregat, que defenestra a qui es mou del seu fonament. En tenim suficients exemples, en els darrers anys, de polítics socialistes de la línia més catalanista que els han fet desaparèixer del mapa polític.

JOAN TORT MORERA

Subscriber

Barcelona

¿Qué día miente?

Acabamos de presenciar por enésima vez un comportamiento vergonzoso de un político, que además forma parte de un gobierno. En este caso el conseller Ernest Maragall. Es capaz de afirmar en dos ocasiones, la última en un artículo a página completa en este diario, que este gobierno "ya hace tiempo que renunció a encarnar un proyecto integral de país con pretensión de ser entendido y aceptado como tal". Esto lo dice y firma el domingo. Al día siguiente, se atreve a decir delante de las cámaras de televisión que está convencido de que el Gobierno sí tiene un proyecto de país. ¿Qué día dice la verdad? O lo que es lo mismo, ¿qué día miente? En el futuro, cuando el conseller Maragall diga algo, ¿nos lo creemos o esperamos al lunes?

BUENAVENTURA GRAU

Barcelona

Aragón, dolido

Duele tremendamente ver cómo dos vecinos que históricamente supieron no sólo llevarse bien, sino complementarse y escribir juntos las mejores páginas de nuestra historia, van teniendo cada vez mas litigios pendientes, incitados todos por unos políticos que, faltos de otros argumentos electorales, parecen hacer del cisma y el agravio sus mejores aliados. Errores, como dice Duran Lleida, han cometido todos, pero Catalunya últimamente gana por goleada con los temas del agua, la tergiversación de la historia, los bienes eclesiásticos y ahora, además, con los Juegos Olímpicos de invierno. Las personas que, nacidas a un lado del Segre, escogimos con agrado el otro para vivir, somos los que sufrimos más estas

EL LECTOR EXPONE

Añorando las óperas en TVC

■ Durante varios años el canal 33 nos deleitó con programas de música clásica que acostumbraban a durar todo un trimestre. Recuerdo entre otros: *Nit d'òpera* o *Nit d'estrena*. En un año daban más de doce óperas. Fue en los años 2001, 2002 y 2003. El 33 podría volver a las programaciones de años atrás. Todos los amantes de la música clásica lo agradeceríamos.

FRANCESC CLARASÓ MARFÀ
Barcelona

LA RESPUESTA

Més programes per al 2010

■ Des de l'any 2000, TVC ofereix a la seva audiència, a través del canal 33, òperes representades al Gran Teatre del Liceu de Barcelona. El nombre d'òperes és variable per diversos factors: primer, per l'adequació o no de determinats espectacles operístics a la particularitat del medi televisiu; segon, perquè no sempre es poden obtenir els drets d'emissió per televisió en condicions òptimes; i tercer, i potser el més prosaic però no el menys important, pels costos econòmics lligats a aquest tipus de producció. Durant tres temporades, van coincidir en emissió les òperes del Liceu i programes divulgatius que també oferien producció operística. Així doncs, durant un període de temps la mitjana anual d'òperes emeses va ser superior a allò que era habitual. Tot i això, la voluntat de TVC és que l'òpera tingui una presència permanent en la programació del 33. Aquest any, la previsió és emetre diverses òperes de l'actual temporada del Gran Teatre del Liceu i recuperar també algunes de les produccions més rellevants de la passada temporada.

FRANCESC FÀBREGAS
Cap de programes culturals i especials de TVC

confrontaciones y, amando las dos patrias, vamos a terminar aborreciendo como nadie a esta clase política.

¿Cuándo aprenderán a sumar y no restar, a empujar y no a poner palos en las ruedas?

EDUARDO RODELLAR

Barcelona

Sorprement Iglesias

Sorpren que l'Atis, un déu romà trobat a Fraga, estigui al Museu d'Osca. Sorpren que els mosaics localitzats a Vil-la Fortunatus de Fraga estiguin al Mu-

seu Arqueològic de Saragossa. Sorpren que el català, la llengua autòctona de la Franja, no hi sigui oficial (i el castellà, sí), malgrat la ratificació per part d'Espanya de la Carta Europea de les Llengües.

Certament, el president Marcelino Iglesias sorprèn quan declara el diumenge 14/II/10: "Sorprendre que tengamos que argumentar que una obra que en el siglo XIII se hizo en un pueblo de Aragón tenga que estar en ese pueblo".

QUIM GIBERT

Fraga

Extraños acusadores

Con los datos objetivos de miles de represaliados por el franquismo, lo raro es que no haya varias causas abiertas. Estuve en Víznar indagando sobre los desaparecidos, entre ellos Lorca. He buscado en los archivos documentos sobre mi abuelo. Estaba comprometido con las bases de ERC, CNT, el ayuntamiento, y fue fusilado por los golpistas. Durante las investigaciones no tuve la impresión de haber prevaricado, sino creo haber contribuido a esclarecer la historia.

Admitir la querrela de extraños acusadores, como Manos Limpias o Falange, no dejaría de ser inverosímil si no fuera por la evidencia de que el juez Baltasar Garzón tiene demasiados adversarios en su entorno. Utilizar los crímenes franquistas para apartar a un juez de su puesto es un claro menosprecio a los familiares de las víctimas... y al mismo tiempo pone en evidencia al Estado democrático, que no ha resuelto la cuestión de las fosas y los falsos juicios sumarísimos de la dictadura.

J. VENTURA PLANELLA

Banyoles

Auditors al Palau

En relació amb diverses informacions aparegudes als mitjans de comunicació, a partir de les quals es podria entendre que la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música no estava subjecta a cap control d'auditoria, ens veiem en la necessitat d'aclarir-les, per tal d'evitar la confusió que s'hagi pogut produir a aquest respecte. En efecte, la Fundació OC-PdM, a diferència de l'Associació Orfeó Català, sí que era objecte d'auditories periòdiques, les quals eren realitzades anualment pel Gabinet Técnico de Auditoria y Consultoría SA (Gtaca). El patronat de la fundació va acordar el passat novembre denunciar els dubtes sobre la qualitat tècnica de la feina feta pels auditors esmentats, raó per la qual es va decidir demanar la intervenció de l'Institut de Contabilidad y Auditoria de Cuentas (ICAC), organisme públic estatal competent en matèria de control i fiscalització de les entitats auditors.

LA FOTO DEL LECTOR

Mala imagen durante el MWC

"¿Es esta la imagen que queremos dar de Barcelona? –se queja Francesc Solé–. Así se encuentra la acera de la avenida Rius i Taulet frente al hotel Fira Palace de Barcelona, situado en pleno recinto ferial. Los días del Mobile World Congress desfilarán por aquí entre 3.000 y 5.000 personas al día. Con 365 días que tiene el año ¿no había otras fechas para levantar las aceras?".

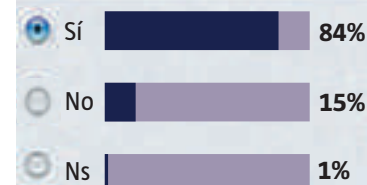
Los lectores pueden enviar sus fotografías a cartas@lavanguardia.es. Es imprescindible que vayan firmadas con nombre y apellidos y debe constar la dirección, el teléfono y el DNI o el pasaporte. *La Vanguardia* se reserva el derecho de publicar aquellas que considere oportuno.

EL CONTADOR

¿Sería partidario de adelantar las elecciones catalanas?

Han opinado **5.566 personas**
Hasta las **21.00 horas**

LA PREGUNTA DE MAÑANA

¿Ha comprado usted medicamentos alguna vez a través de internet?

Vote en www.lavanguardia.es/encuestas o enviando un mensaje al 25522 con la palabra VOTAR espacio 1, 2 ó 3, según sea la opción elegida Sí, No o Ns. Coste del mensaje 1,39 (IVA incluido)